

[Aksel Larsen.]

skal forstås sådan, at man bebrejder daværende minister Kjærbøl, at han ikke gav oplysning om de vanskeligheder, han kendte, og ikke anderledes. Men man fortæller os ikke, hvad det var for vanskeligheder, Kjærbøl kendte. Det er en ubekendt sag for tinget. Vi har ingen oplysninger fået om det, d. v. s. nogle oplysninger har vi fået. Det ærede medlem fru Edel Saunte sagde i sin første tale i dag, at det var Møllers artikel i Politiken, som blev optrykt i andre blade, der var den vanskelighed, Kjærbøl kendte, og ikke andet... (*Edel Saunte*: Det har jeg ikke sagt!). Så har jeg misforstået det ærede medlem, for sådan har jeg opfattet det. Men hvis man tager Folketings-tidende med debatten i december, sp. 1566 og 1567, vil man se, at det ærede medlem fru Edel Saunte efter at have citeret dommerudvalgets bemærkning:

„Der er intet oplyst om, at ministeren i sin anmodning skulle have givet særlige direktiver med hensyn til erklæringen“, siger:

„Efter denne forhistorie forekommer det mig helt urimeligt at hævde, at ministeren, da han modtog erklæring 2, kunne have nogen som helst opfattelse af, at denne i det faktiske var ukorrekt. Han kan kun have vidst dette, hvis han af de personer, som overbragte ham erklæringen, var blevet underrettet om, at denne erklæring sagligt set var forkert.“

Det ærede medlem fru Edel Saunte siger videre:

„Her er de ganske vist i modstrid med kaptajnerne, der hævder, at de har givet udtryk for deres misfornøjelse med at underskrive erklæring 2, og at man . . . måtte have været klar over, at det var „for husets skyld“, de skrev under.“

„Men“ — siger det ærede medlem derefter — „disse udtryk kan jo ikke være gået videre til ministeren, da de, der talte med ham, har og også denne gang havde den opfattelse, at det var rigtigt, hvad kaptajnerne erklærede. Man må gå ud fra, at direktør Christiansen og vicedirektør Jensen, hvis man overhovedet har drøftet kaptajnernes reaktion over for erklæring 2, ikke kan have sagt andet til ministeren end det, de nu siger til

dommerudvalget, nemlig at det var deres opfattelse, at skibsførerne udtalte sig efter deres overbevisning.“

Jeg håber ikke, at det ærede medlem fru Edel Saunte vil bestride rigtigheden heraf. Efter det, regeringspartiernes ordfører har sagt her i tinget, har minister Kjærbøl altså overhovedet ikke haft kendskab til nogen vanskeligheder ud over, hvad der lå forud for Augo Lynges spørgsmål, og på det grundlag vil man i dag have at vi skal vedtage dagsordensforslaget.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Jeg har et ganske enkelt spørgsmål til den højtærede justitsminister: har jeg forstået det rigtigt, at den højtærede justitsminister nedsatte dommerudvalget, fordi der fremkom en henvendelse fra direktør Christiansen, der påstod, at hr. Kjærbøl havde kendskab til den første kaptajns-erklæring? Var det den direkte anledning til, at den højtærede minister for Grønland anmodede justitsministeren om at nedsætte dommerudvalget? Sådan har jeg forstået det. Har man ladet dette dommerudvalg arbejde i flere måneder og ulejliget en masse mennesker med at blive afhørt af dette dommerudvalg for at få opklaret dette enkle spørgsmål: kendte Kjærbøl den første kaptajns-erklæring, eller gjorde han ikke? Finder den højtærede justitsminister så, at det er en rimelig afslutning på denne sag, at man helt ser bort fra, om hr. Kjærbøl havde det kendskab, og at ordføreren for dagsordensforslagsstillerne, det ærede medlem fru Edel Saunte, kan sige: jeg er overbevist om, at hr. Kjærbøl ikke kendte den første kaptajns-erklæring — jeg håber, jeg citerede det ærede medlem rigtigt. (*Edel Saunte*: For en gangs skyld, ja!). Den understregning glæder mig netop. Så meget desto mere står det i relief, hvad ordføreren for det radikale venstre, det ærede medlem hr. Lannung, sagde. Han sagde nemlig: jeg akkviescerer ved dommerudvalgets beretninger — og jeg forstår også: konklusionen. Dommerudvalget fastslår i den sidste beretning, at hr. Kjærbøl havde kendskab til den første kaptajns-erklæring. Jeg må sige, højtærede justitsminister, jeg har aldrig så stærkt som på dette tidspunkt været overbevist om, at en rigsretssag er nødvendig.